ऽ उखा तस्मा इत्तत्संवत्सर् अव संस्कर्गित यो अपमित्रश्चितस्तदात्मना परिद्धा-ति तदात्मना परिक्तिमात्मेव भवति तस्माद्नमात्मना परिक्तिमात्मेव भवति ॥ ५॥ तं निद्धाति । वौषाउति वौगिति वाज्यष षाउतीद् षष्टितिकमन्नं कृ-वास्माण्यापिद्धात्यात्मसंमितं यरु वाण्यात्मसंमितमन्नं तद्वति तन्न हिनस्ति य-दूर्यो व्हिनस्ति तयत्कनीयो न तद्वति ॥३॥ स एष ठ्वाकः। यमतमत्राग्रिमा-क्रिति तस्येतद्त्रं कां योज्यमियिश्वितस्तद्कां यजुष्ट एष एव मक्रांस्तस्येतद्त्रं व्र-तं तन्मक् व्रत्राह्म सामत एष उप श्वीकतस्येतद्वं यं तर्क्यमृत्तस्तद्तद्वा स-न्निधाख्यायते ॥ ४ ॥ अयन्द्राग्नी वाऽअमृत्येताम् । ब्रव्स च चत्रं चाग्निर्व ब्रव्सेन्द्रः त्तत्रं तो मृष्टो नानेवास्तां तावब्रूतां न वाऽइत्य७ सत्ती शच्यावः प्रजाः प्रजन-यितुमेक७ रूपमुभावसाविति ताविक७ रूपमुभावभवताम् ॥५॥ तौ यौ ताविन्द्रा-ग्री। एतौ तौ रुकाश्च पुरुषश्च रुका एवेन्द्रः पुरुषोऽग्रिस्तौ व्हिर्णमयौ भवतो ज्योतिवै क्रिएपं ज्योतिरिन्द्राग्नीऽश्रमृत७ क्रिरण्यममृतिमन्द्राग्नी ॥६॥ तावेता-विन्द्राग्नी एव चिन्वति । यद्धि किं चैष्टकमिग्नि व तत्तस्मात्तद्ग्रिना पचित यद्धि किं चामिना पचल्यमिर्व तद्य यत्पुरीष७ स इन्द्रस्तस्मात्तदमिना न पचिति ने-द्गिर्वासनेन्द्र इति तस्माद्ताविन्द्राग्नी एव चितौ ॥७॥ भ्रथ पश्चिते श्रीनिधी-यते । तदेक७ द्रपमुभौ भवतस्तस्मात्तावे तेनैव द्रपेणेमाः प्रज्ञाः प्रजनयतः सेषैकै-विष्टकाग्रिरेव तामेष सर्वाण्यार्भिसम्पयते सेविष्टकासम्पत्तद्तद्कमेवाद्तरं वी-गिति तदेष सर्वोऽग्रिश्मिसम्पचते सैवाचर्सम्पत् ॥ ६॥ तद्वैतत्पश्यनृषिर्भ्यनृवा-द्। भूतं भविष्यत्प्रस्तौमि मरुद्रकीकमत्तरं बङ्ग ब्रकीकमत्तर्गमत्येतद्येवात्तर्ध सर्वे देवाः सर्वाणि भूतान्यभिसम्पद्यति तद्तद्रक् च चत्रं चाग्रिरेव ब्रक्तेन्द्रः च-त्रिमन्द्राग्नी वै विश्व देवा विदु विश्व देवास्तद्तद्भक्त सत्रं विद् ॥१॥ एतद्व स्म वै तिद्विद्वाञ्क्यापर्णाः सायकायन भ्राक् । यदै मण्ड्दं कर्म समाप्स्यत ममेव प्रजा